

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. září 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Špičky a přísedících M. V. a J. S.

takto:

Obžalovaný

T. A.

narozený dne [redacted] v [redacted], zaměstnán v [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted] okr. [redacted], adresa pro účely doručování: [redacted]
[redacted] okr. [redacted], toho času bytem [redacted]

je vinen, že

dne 12.07.2018 v době od 09:00 hodin do 11:40 hodin v hlavním líčení konaném u Okresního soudu v Příbrami v trestní věci obžalovaných T. B. nar. [redacted] a K. J. nar. [redacted], pod sp.zn. 2 T 7/2018, kde byl vyslýchán jako svědek po náležitém poučení dle trestního řádu o trestní odpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů, v úmyslu vyvinít kamaráda, obžalovaného T. B. vypovídal vědomě lživě a zcela v rozporu s objektivně zjištěným skutkovým stavem a zajištěnými důkazy o průběhu incidentu mezi obžalovanými B. a J. na straně jedné a poškozeným U. na straně druhé, právně kvalifikované jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle §145 odst. 1 tr.zákoníku ve stádiu pokusu podle §21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle §23 tr. zákoníku a přečin

výtržnictví podle §358 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle §23 tr. zákoníku, přičemž uvedl, že žalovaného jednání, tedy bezdůvodného a agresivního fyzického napadení poškozeného U[] za užití úderů pěstí a kopanců se dopustil on sám společně se žalovaným J[], a nikoliv žalovaný B[], ačkoliv si byl vědom, že jím uváděné skutečnosti nejsou pravdivé, když Okresní soud v Příbrami vynesl dne 26.11.2018 rozsudek pod č.j. 2 T 7/2018-588, který nabyt právní moci dne 27.09.2018, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29.01.2019, č.j. 13 To 16/2019-649, kterým obžalované B[] a J[] uznal vinnými dle podané obžaloby,

tedy

jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchal

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle §346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, § 84 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 5 (pěti) let při současném vyslovení dohledu probačního úředníka.**

Podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 5 tr. zákoníku se ukládá **peněžitý trest** ve výměře 100 (jedno sto) denních sazeb ve výši 100 (jedno sto) Kč, tj. **v celkové výměře 10 000 (deset tisíc) Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody ve výměře 5 (pěti) měsíců.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 27.9.2018 sp. zn. 3 T 67/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 129 odst. 2 tr. ř. tento rozsudek neobsahuje písemné odůvodnění, neboť státní zástupkyně i obžalovaný se práva odvolání výslovně vzdali a zároveň prohlásili, že netrvají na písemném odůvodnění rozsudku, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. ř..

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 16. září 2019

JUDr. Jaroslav Špička
předseda senátu